

एवाध्युपभोग इति परिभाषा तत्र द्वैगुण्यातिशयेऽपि यावन्मूलदानं तावदुपभुङ्क्ते एवाधिम एतदेव स्पष्टीकृतं बृहस्पतिना “ऋणी बन्धमवाप्नुयात् । फलभोग्यं पूर्णकालं दत्त्वा द्रव्यञ्च सामकम् । यदि प्रकर्षितं तत्स्यात्तदा लघनभाग्यनी । ऋणी च न लभेद्वन्धं परस्परमतं विना” अस्मार्थः । फलभोग्यं यस्यासौ फलभोग्यः बन्ध आधिः स च द्विविधः सट्विकमूलापाकरणार्थो वृद्धिमात्रापाकरणार्थश्च तत्र सट्विकमूलापाकरणार्थं बन्धं पूर्णकालं पूर्णः कालो-यस्यासौ पूर्णकालस्तमाप्नुयादृणी । यदा सट्विकं मूलं फलद्वारेण धनिनः प्रविष्टमदा बन्धमवाप्नुयादित्यर्थः वृद्धिमात्रापाकरणार्थं बन्धं सामकन्दत्त्वा प्राप्नुयादृणी । समं मूलं सममेव सामकम् । अस्यापवादमाह । यदि प्रकर्षितं तत्स्यात्तद्वन्धकं प्रकर्षितमतिशयितं वृद्धेरभ्यधिकफलं यदि स्यात्तदानं घनभाग्यनी । सामकं न लभेद्वन्धं, मूलमदत्त्वेवर्णी बन्धमवाप्नुयादिति यावत् । अथाप्रकर्षितं तद्वन्धकं वृद्धेरभ्यधिकमूलमदत्त्वा सामकं दत्त्वापि बन्धम् न लभेतमर्थः वृद्धिशेषं दत्त्वं लभेतेत्यर्थः । पुनरुभयत्वापवादमाह । परस्परमतं विना उत्तमण्यधिक्ययोः परस्परानुसृत्यभावे यदि प्रकर्षितमित्याद्युक्तम् । परस्परानुसृतौ तत्कृष्टमपि बन्धकं यावन्मूलदानन्तावदुपभुङ्क्ते घनो नि-कृष्टमपि मूलमात्रदानेनैवाधमण्योऽलभत इति” ।

आधिकरणीक पु० अधिकरणे विचारस्थाने नियुक्तः ठक् । विचारस्थाने नियुक्ते प्राङ्गविवेकादौ ।

आधिस्य न० अधिकस्य भावः, ध्वज् । अधिकतायाम् अतिशयितायाम् । “यदावगच्छेदायत्तामाधिक्यं भुवमात्मनः” मनुः “युष्मायासपि रात्रौ चेत् शोणितं प्रसुरं तदा । कन्या च पुंश्च भवति शुक्राधिक्ये पुमान् भवेत्” ज्योतिस्तत्त्वम् “प्रातिपदिकमात्रे लिङ्गमात्राद्याधिक्ये” सि० कौ० “एवमेतद्गुणाधिक्यं द्वये द्वये व्यवस्थितम्” सुश्रु० ।

आधिन्न लि० आधिं मनःपीडितं जानाति अनुभवति ज्ञा-क इति० । व्याथानुभावके व्यथिते अजयपालः ।

आधिदेविक लि० अधिदेवं भवः देवान् वातादीन् अधि-कृत्य प्रवृत्तः वा ठज् अनुश्रुतिका० द्विपदवृद्धिः । देवाधि-कारेण प्रवृत्ते, १ शास्त्रे “अधियज्ञं ब्रह्म जपेदाधिदैविकमेव च” मनुः देवताधिकारेण प्रवृत्तवेदभागस्तु उपनिषदु-प्रसिद्धः । वातादिनिबन्धने २ दुःखे च । दुःखं हि त्रिवि-धमाध्यात्मिकादिभेदात् तेषां स्वरूपकारणविभागादिः सु-क्षते दर्शितः यथा

“तच्च दुःखं त्रिविधमाध्यात्मिकमाधिभौतिकमाधिदैविक-मिति । तत्तु सप्तविधे व्याधायुपनिपतति । ते पुनः सप्तविधा व्याधयः । तद्यथाऽऽदिबलप्रवृत्ता जन्मबलप्रवृत्ता दोषबलप्रवृत्ताः संघातबलप्रवृत्ताः कालबलप्रवृत्ताः दैव-बलप्रवृत्ताः स्वभावबलप्रवृत्ता इति । तत्रादिबलप्रवृत्ता ये शुक्रशोणितदोषान्वयाः कुष्ठार्थः प्रवृत्तयः । तेऽपि द्विविधा मातृजाः पितृजाश्च ॥ जन्मबलप्रवृत्ता ये मातृ-रपचारात्पञ्जुजात्स्वधिरसूकमिस्त्रिणयामनप्रवृत्तयो जायन्ते तेऽपि द्विविधा रसकृता दौहृदापचारकृताश्च ॥ दोष-बलप्रवृत्ता ये आतङ्कसमुत्पन्ना मिथ्याचाराचारभवाश्च तेऽपि द्विविधा आमाशयसमुत्पन्नाः पकाशयसमुत्पन्नाश्च पुनश्च द्विविधाः शारीरा मानसाश्च त एत आध्यात्मिकाः ॥ संघातबलप्रवृत्ता ये आगन्तवो दुर्वृत्तस्य बलवद्विपश्चात्तेऽपि द्विविधाः शस्त्रकृता बलादिकृताश्च । एत आधिभौति-काः ॥ कालबलप्रवृत्ता ये शीतोष्णवातवर्षाप्रवृत्तिनिमि-त्तास्तेऽपि द्विविधा व्यापन्नचतुःकृता अव्यापन्नचतुःकृताश्च ॥ दैवबलप्रवृत्ता ये देवद्रोहादभिशस्तका अथर्वकृता उप-सर्गकृताश्च तेऽपि द्विविधा विद्युदशनिकृताः पिशा-चादिकृताश्च पुनश्च द्विविधाः संसर्गजा आकाशिकाश्च ॥ स्वभावबलप्रवृत्ताः क्षुत्पिपासाजराकृत्युनिद्राप्रवृत्तयस्तेऽपि द्विविधाः कालकृताचकालकृताश्च तत्र परिरक्षणकृताः कालकृता अपरिरक्षणकृता अकालकृता एत आधि-दैविकाः” । एतदभिप्रायेणैव “अथ त्रिविधदुःखाल्यन्-निवृत्तिरत्यन्तपुरुषार्थः” इति सा० सू० “दुःखत्रया-भिघाताज्जिज्ञासा तदभिघातके ज्ञेयौ” सा० का० दुःख-त्रयसुक्तं विष्टतञ्च सा० त० कौ० । “दुःखानां त्रयं दुःख-त्रयं तत् खलु आध्यात्मिकमाधिभौतिकमाधिदैविकञ्च तत्राध्यात्मिकं द्विविधं शारीरं मानसञ्च । शारीरं वात-पित्तश्लेष्मणामु वैषम्यनिमित्तं, मानसं कामक्रोधलोभ-मोहमयेर्ष्याविषादविषयविशेषादर्शननिबन्धनम् । सर्वं चैत-दान्तरोपायसाध्यत्वादाध्यात्मिकं दुःखम् । बाह्योपाय-साध्यञ्च दुःखं द्वेषा आधिभौतिकमाधिदैविकञ्च तत्राधि-भौतिकं मातृपपशुपत्तिपरीक्षुपस्थावरनिमित्तम् । आधि-दैविकं यज्ञराक्षसविनायकपहावेशनिबन्धनम्” । “ताप-त्वयोन्मूलनम्” भाग० १ सूक्त० उक्तम् । दुःखञ्चात्मधर्म इति वैशेषिकादयः । अन्तःकरणादि धर्म इति सांख्या-दयः । अन्तःकरणादेः त्रिगुणात्मकप्रकृतिकार्यत्वात् प्रीत्यप्रीतिविषादानां त्रिगुणधर्माणां स्वस्वकार्यं संक्र-